

være urigtigt at fastsætte noget for Lærernes Vedkommende allerede nu, men at Bestemmelserne for al kirkelig Betjening burde fastsættes samtidig. Denne Betragtning har Undervisningsministeriet kunnet gaa ind paa, idet det maatte anses for rimeligt, at Kirkeministeriet var med til at fastsætte Honorarerne for bestemte kirkelige Handlinger og Forretninger. Grunden til, at Kommissionsforslaget er ændret paa dette Punkt, er altsaa ikke den, at man fra Ministeriets Side har været utilfreds med de Honorarer, som i Forslaget var fastsatte for Besørgelsen af de ovennævnte kirkelige Forretninger, og saa vidt jeg ved, er det heller ikke Meningen fra Kirkeministeriets Side, at man paa noget Punkt vil formindske disse Honorarer. Man har derfor ved den Ændring, der er gjort her i Lovforslaget, indskrænket sig til at omforme § 10 saaledes, at det er fastslaaet i denne Paragraf i Lovforslaget, at Kommunerne fremtidig skal fritages for Udredelsen af de Lærerne tilkommende Honorarer for Besørgelse af Kirkesangertjenesten, Kirkebylærerforretningerne og Organisttjenesten, og at disse Honorarer fremtidig skal ydes af Menighederne og tilvejebringes af disse paa samme Maade som Vederlagene i øvrigt til Kirkebetjeningen. Det er gjort saaledes, at man i Paragraffen har sagt: „Det Lærerne paa Landet tillagte Højtidsoffer og Vederlag for Besørgelse af kirkelige Handlinger for Distriktets Beboere (Daab, Bryllup og Begravelse), eller Afløsningsvederlaget for disse Indtægter, forsaavidt de er afløste, udredes som hidtil; men naar der ved Lov er truffet en almindelig Bestemmelse om, at der i Stedet for disse Indtægter for Besørgelsen af de ovennævnte kirkelige Handlinger skal ydes vedkommende Lærer et nærmere bestemt Honorar, bortfalder den hidtidige Afkortning i Lærernes Løn for disse Indtægter“. Man har ogsaa været fuldstændig enig med Kommissionen i, at det Honorar, som gives derfor, skal være noget udenfor den egentlige Lærerlønning, saaledes at Lærerne ingen Afkortning faar i deres Løn, men faar den ubeskaaret, og disse Honorarer som en ekstra Betaling for det Arbejde, der udføres ved Kirketjeneste.

I § 10, 1ste Stykke, var der i Lønningsskommissionens Forslag indsat en Regel, som man har været nødt til at slette, fordi den i nogen Mon stod i Strid med den nugældende Menighedsraadslov. Man havde bestemt, at Besørgelsen af de kirkelige Hverv kunde overdrages til en anden

end Læreren, naar Kommunalbestyrelsen og Menighedsraadet vedtog en saadan Ordning. Dette strider, som sagt, mod Loven om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 14, Litra b, og det vil neppe være rigtigt paa en Lærerlønningslov at ændre Menighedsraadsloven; den Bestemmelse har man derfor maattet lade udgaa.

En anden Ændring, der er foretaget, er i § 2, Stykke 6, om Vinterlærernes Lønning. For at betegne, at Vinterlærerne ikke kan betragtes som fast ansatte, fordi de kun antages for eet Aar ad Gangen, har Kommissionen forandret den hidtil gældende Betegnelse for Vinterlærernes Indtægter: „Lønning“ til „Honorarer“. Ministeriet har ment, at det var bedre at udtrykke dette paa en anden Maade, og vi har gjort det derved, at vi i Lovforslagets § 5, 1ste Stykke, hvor der stod: „De i Lov om Statens Tjenestemænd, Kap. 2—3, indeholdte Bestemmelser om Pension og Efterindtægt finder tilsvarende Anvendelse paa Folkeskolens Lærere“, har indføjet Ordene „fast ansatte“ foran Ordet „Lærere“. Herved fastslaaes det, at Vinterlærerne, som ikke er fast ansatte Lærere, heller ikke er pensionsberettigede. Det er egentlig det, Kommissionen har villet have frem, at Vinterlærerne ikke skulde have Pensionsret. Ved at indsætte Ordene „fast ansatte“ i § 5, 1ste Stykke, fastslaaer man tillige, at der ikke ved denne Lov bliver tillagt Timelærere og faste Vikarer Pensionsret. Dersom man ikke havde sat disse Ord ind, vilde det have været noget tvivlsomt, saaledes som Forslaget var affattet, om Pensionsret gjaldt for disse Tjenestemænd. Nu bestemmer Loven altsaa, at hverken Timelærere, Vikarer eller Vinterlærere har Pensionsret.

Jeg kommer saa til den tredie Ændring, der er foretaget. Affattelsen af § 4 i Kommissionens Forslag var saaledes, at det kunde være ret tvivlsomt, om ogsaa Timelærere, Vikarer og Vinterlærere kunde faa Del i de der omtalte Tillæg: Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg. Ministeriet maa mene, at det vil være rigtigt, at de tre nævnte Grader af Tjenestemænd, Timelærere, Vikarer og Vinterlærere, faar Del i disse tre Tillæg, særlig naar man bestemmer, at de ikke skal have Pensionsret. Derfor har man ændret § 4 saaledes, at man i Stedet for Ordet „Lærerne“ har sat Ordene „samtlige i §§ 1 og 2 nævnte Lærere“. Der gives derved alle de i §§ 1 og 2 nævnte Lærere saavel de fast ansatte Lærere, som Timelærere, Vikarer og Vinterlærere, Ret til